

12 CONSIDERACIONS SOBRE L'ORDENACIÓ DEL TERRITORI I L'URBANISME A CATALUNYA

Precedents

El Col·legi de Geògrafs a Catalunya i l'Associació de Geògrafs Professionals de Catalunya, entitats que treballem conjuntament en la defensa dels interessos professionals dels geògrafs i en la promoció de la dimensió social de la geografia al nostre país, ens vàrem adherir a la celebració del **Fòrum 2012 Catalunya 21**, organitzat per la **Societat Catalana d'Ordenació del Territori** (SCOT), en tant que compartim els objectius de generar debat positiu i d'aportar alternatives que contribueixin al progrés de Catalunya en matèria d'ordenació territorial i urbanisme. Al llarg de la celebració del Fòrum, que va concloure el maig de 2015, vàrem seguir amb interès les diverses activitats, vam aportar els nostres punts de vista a les sessions de treball i vàrem organitzar el diàleg-dia *La planificació territorial en temps de crisi*.

El Col·legi i l'Associació valorem molt positivament la tasca endegada i coordinada per la SCOT i les aportacions de les entitats i persones que van prendre part activa en els treballs del Fòrum. Així mateix, ens congratulem que els resultats d'aquests treballs s'expressin en el [Document d'alternatives en l'àmbit del territori i l'urbanisme](#), que conté una síntesi de les propostes dels diversos grups de treball mitjançant l'establiment de cinc línies estratègiques amb sengles propostes bàsiques cadascuna.

En relació a l'esmentat document -expressiu dels consensos assolits entorn l'estat i les alternatives sobre el territori i l'urbanisme a Catalunya i de la diversitat d'aportacions- ens ha semblat oportú formular i difondre les següents consideracions -exposades pel Col·legi i l'Associació durant les sessions del Fòrum- en uns moments en que caldrà impulsar una nova etapa en la política territorial del nostre país.

12 consideracions sobre l'ordenació del territori i l'urbanisme a Catalunya

- 1. La validesa dels instruments de planificació territorial en la política d'ordenació del territori i de l'urbanisme**, sense detriment del seu ajustament, encaix o millora perquè assoleixin una major claredat, agilitat i eficiència.

2. La **urgència de revisar el Pla Territorial general de Catalunya**, instrument que ha de definir el model territorial per al conjunt Catalunya, en el context de la realitat i les tendències territorials actuals, i que ha de garantir la coherència de la planificació a totes les escales territorials, atenent als criteris de sostenibilitat, de cohesió social i de solidaritat territorial.
3. La **conveniència que la planificació de caràcter estratègic no substitueixi la planificació territorial**, la qual ha de garantir la coherència del model territorial i la seva transposició als diferents nivells de planejament i escales territorials, donat que ambdós tipus de planificació tenen funcions diverses i un caràcter complementari.
4. L'**exigència que el marc normatiu territorial i urbanístic sigui explícit i clar** -que precisi els objectius, els instruments i les determinacions- per tal que no depengui de contingències polítiques, no afavoreixi la presa discrecional de decisions, ni generi inseguretats normativa als agents.
5. L'**interès d'enfortir els mecanismes de participació ciutadana**, entesa com a capacitat d'intervenció en la presa de decisions en les diverses fases dels processos territorials i urbans, mitjançant l'adopció dels principis de la democràcia participativa i el control ciutadà dels procediments i òrgans públics.
6. El **benefici de fonamentar l'ordenació del territori i de l'urbanisme en diagnosis sistèmiques, evolutives i proactives**, que prevegin el seguiment rigorós de les transformacions territorials i l'actualització de les determinacions de la planificació en clau del bé comú i de l'interès públic.
7. L'**oportunitat de racionalitzar el consum urbà de sòl**, mitjançant la promoció de models urbans compactes, la compleció dels teixits urbans inacabats i la rehabilitació dels teixits urbans degradats.
8. La **importància d'evitar la proliferació d'activitats en el sòl no urbanitzable i de frenar la fragmentació del mosaic paisatgístic i l'equilibri ecològic** mitjançant la regulació de les activitats i la seva integració respectuosa al medi ambient i al paisatge.
9. La **conveniència de promoure la reindustrialització i la diversificació de les activitats econòmiques** mitjançant l'ús sostenible dels recursos, la contenció de nova ocupació del sòl i la conformació de teixits urbans complexos i policèntrics.

10. La **necessitat d'una planificació urbana i estratègica supramunicipal** (habitatge, equipaments, sectors d'activitat econòmica, etc.) mitjançant la racionalització dels instruments de planejament existents i la generació d'un marc fiscal redistributiu.

11. La **responsabilitat social de garantir la formació continuada del tècnics de les administracions públiques** que intervenen en els processos de planejament territorial i l'urbanisme de promoure l'ètica professional en la formació.

12. La **necessitat d'inserir els processos i procediments territorials i urbanístics en el marc més ampli de la nova cultura del territori** –que concep aquest com un component de civilitat- basada en el reconeixement dels seus valors socials, ecològics, culturals, paisatgístics i patrimonials.

Barcelona, 1 de setembre de 2015